

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Β' - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

3. Η ΠΑΙΔΕΙΑ

β) ΓΕΝΙΚΩΣ ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

2. - ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΕΙΣ ΗΜΕΡΙΔΑ

«Η Παιδεία στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα»

(Θεσσαλονίκη, ξενοδοχείον «Μακεδονία Παλλάς», 4.6.2007)

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

© Χρήστος Α. Σαρτζετάκης, Αγίας Σοφίας 6, 152 36 Ν. Πεντέλη

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΝ – ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΑΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ
Πρώην Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Λ*Λ*Λ*Λ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ
ΕΙΣ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ 21 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ»
ΜΕ ΘΕΜΑ
«Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ 21^{ου} ΑΙΩΝΑ»
[Θεσσαλονίκη, ξενοδοχείον «Μακεδονία Παλλάς»,
Δευτέρα 4^η Ἰουνίου 2007]

Λ*Λ*Λ*Λ

Ἡ «Κίνηση Πατριωτικῆς Αφύπνισης «Ομάδα 21» Μακεδονίας Θράκης» εὐρύτατα γνωστὴ ἀπὸ ἐτῶν, ἰδίως εἰς τὸν Βορειοελλαδικὸν χῶρον, ὡς ὄμιλος ἀνιδιοτελοῦς ἐθνωφελοῦς δράσεως μὲ ἐπικαίρους ἐκδηλώσεις καὶ παρεμβάσεις εἰς φλέγοντα ἐθνικά μας θέματα καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἔκδοσιν ἀνελλιπῶς τοῦ λαμπροῦ διμηνιαίου περιοδικοῦ «Ἑλληνικὸ Παρατηρητήριον», ὠργάνωσε τὴν 4^{ην} Ἰουνίου 2007 εἰς Θεσσαλονικὴν ἡμερίδα μὲ θέμα «Ἡ Παιδεία στὴν Ἑλλάδα τοῦ 21^{ου} αἰῶνα».

Εἰς τὴν ἡμερίδα αὐτὴν ὁ πρόην Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας **Χρήστος Α. Σαρτζετάκης**, προσκληθεὶς, δὲν ἠδύνατο νὰ προσέλθῃ λόγῳ τῆς κατὰ τὴν ἐπομένην πρωΐαν (5^{ης} Ἰουνίου) ἐνδεδειγμένης παρουσίας του κατὰ τὸν εἰς Αθήνας ἑορτασμὸν τῆς 170ετηρίδος τοῦ *Ἀρείου Πάγου*. Ἀπέστειλεν ὅμως ἐπιστολήν, ἡ ὁποία καὶ ἀνεγνώσθη δημοσίως κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Ἡμερίδος ὡς χαιρετιστήριον πρὸς αὐτὴν μῆνυμά του.

Συγχρόνως ὅμως ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ περιέχει ἐν σπέρματι τὰς θεμελιώδεις σκέψεις τοῦ Προέδρου ἐπὶ ζωτικωτάτων πτυχῶν τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς Παιδείας. Σκέψεις, τὰς ὁποίας καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπανειλημμένως ἔχει δημοσίως ἀναπτύξει, πολλὰ δὲ εὐρίσκονται διάσπαρτοι καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἰστοσελίδα του. Ἔτσι τονίζει συνοπτικῶς μὲ τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολήν του τὰ ἀληθινὰ ἐγκλήματα ἐθνικοῦ μας αὐτοχειριασμοῦ, ἰδίως μὲ τὴν κατὰ τῆς γλώσσης ἐπιδρομὴν διὰ βιαίας καθιερώσεως ἀνυπάρκτου γλωσσικοῦ ιδιώματος ὡς δῆθεν δημοτικῆς ὡς καὶ τοῦ ἐξαμβλωματικοῦ μονοτονικοῦ, ὄντως ἀτόνου καὶ ἀπνευματίστου συστήματος γραφῆς, μὲ τὴν ἐσκεμμένην ἀφαίρεσιν κάθε φρονηματιστικοῦ κειμένου ἀπὸ τὰ διδακτικά τῶν Ἑλληνοπαίδων ἐγχειρίδια, ὡς καὶ μὲ τὴν προκλητικὴν κακοποίησιν τῆς Ἱστορίας. Ἐπίσης, μὲ διάστιξιν παιδείας, καλλιιεργείας καὶ μορφώσεως, πού ἀτόπως συγχέονται, τεκμηριωμένως ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἀντίληψιν τοῦ ὅρου *Παιδεία*, ὡς ὑποδηλοῦσαν τὸν ὅλον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν. Τέλος, ὁ Πρόεδρος ἔθιξε μὲ τὴν ἐπιστολήν του δι΄

ὀλίγων τοὺς ἐκτὸς ἐκπαιδευσεως τομεῖς τῆς Παιδείας μὲ ἐπισημάνσεις καιριῶν σημείων συλλογικῆς μας παρακμῆς.

Μὲ τοιοῦτο περιεχόμενον ἐκρίθη σκόπιμος καὶ χρήσιμος ἢ καταχώρισις τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς εἰς τὴν παροῦσαν ἴστοσελίδα, ὡς ἀκολούθως :

Νέα Πεντέλη, 2^α Ἰουνίου 2007.

Ἀξιότιμον Κύριον

Ἀντώνιον Δασκόπουλον,

Πρόεδρον «Ομάδας 21» Μακεδονίας Θράκης,

Τηλεμοιότυπον 2310. 268311

Τσιμισκῆ 11,

546 24 Θεσσαλονίκη ν.

Ἀγαπητὲ Κύριε Πρόεδρε,

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ ἔλαβα τὴν πρόσκλησί σας, ὅπως ἀπευθύνω χαιρετιστήριον μήνυμα εἰς τὴν διοργανουμένην ἀπὸ τὴν «Ομάδα 21 Μακεδονίας- Θράκης» τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 4^{τῆν} τρέχοντος, ἡμερίδα μὲ θέμα «Ἡ Παιδεία στὴν Ελλάδα τοῦ 21^{ου} αἰῶνα».

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συνακόλουθη συγκίνησίς μου εἶναι εὐλογες ἀπὸ διπλῆ σκοπιά. **Πρῶτον**, διότι ἡ πρόσκλησι προέρχεται ἀπὸ ὄμιλο τῆς γενετείρας μου, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν λαμπρῆ περιοδικῆ ἔκδοσι τοῦ «Ἑλληνικοῦ Παρατηρητηρίου» καὶ τὶς διάφορες ἐκδηλώσεις του, ἀλλὰ καὶ καθημερινὰ ἐπαληθεύει τὴν ἀποστολὴ του ὡς κινήσεως πράγματι πατριωτικῆς ἀφυπνίσεως. Τὴν ὁποία καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, προεχόντως κατὰ τὶς ἡμέρες μας προϋούσης παρακμῆς καὶ ἀποσυνθέσεως, χρειάζεται ἡ Πατρίδα μας. Ἔτσι καὶ πάλιν ἡ ἀγαπημένη μας Θεσσαλονίκη ἀναδεικνύεται, ὅπως ἦταν καὶ καθ' ὅλο τὸν 20^ὸ αἰῶνα (ἀπὸ τὴν ἀρχὴ του, μὲ τὸν περίλαμπρο Μακεδονικὸ ἀγῶνα καὶ τοὺς θρυλικοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους), εἰς τὴν πρωτοπορία τοῦ καλοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν ἄμυνα καὶ ἐπιβίωσι τῆς τόσο κατατρεγμένης ἐθνικῆς, ἑλληνικῆς μας κοινότητος. Ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἑδαφικῆς μας αὐθυπαρξίας καὶ ἀκεραιότητος, οἱ ὁποῖες παραμένουν πάντοτε στόχοι σταθεροὶ ποικιλωνύμων ξένων ἐπιβούλων μὲ τὴν ἀγαστὴ συνεργασία ἀρνησιπάτριδων, ἀργυρωνήτων καὶ μὴ, ἐγχωρίων ὑπηρετῶν τους.

Καί, **δεύτερον**, διότι τὸ θέμα τῆς ἡμερίδος σας ἀποτελεῖ, πρέπει νὰ ἀποτελῆ, τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον πανεθνικοῦ μας προβληματισμοῦ, τὴν πρώτη μέριμνα ὅσων Ἑλλήνων. Διότι τὰ ὅσα σημερινὰ μας χάλια εἰκονίζον ἀπλῶς τὶς συνέπειες πολιτικῆς ἀμαθείας, τὴν ὁποία ἀπὸ δεκαετίες ἐκαλλιέργησαν στὴν Πατρίδα μας δοκησίσοφοι ψευδώνυμοι προοδευτικοὶ ὀλοκληρωτικῆς νοοτροπίας, ἀστέρες κύματος «ἀνόδου τῆς ἀσημαντότητος» (γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω ἔκφρασι τοῦ ἀειμνήστου Κορνηλίου Καστοριάδη)· πού παρέσυραν εἰς τὴν δίνην τῶν, κυρίως σταλινικῆς χροιάς, ἀνομημάτων τους καὶ τοὺς πολιτικούς μας ταγούς, αὐτοὺς ἀπὸ εὐπιστία καὶ μὴ προσήκουσα προορατικότητα καὶ στάθμισι τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν τῶν ἀτυχῶν ἀποφάσεών τους. Ἀποφάσεων, πού ἀπετέλεσαν καὶ βαρύτατα πλήγματα, ὅπως ἰδίως αὐτὰ

έναντίον τῆς μοναδικῆς καὶ ἀνεπανάληπτης ἑλληνικῆς μας γλώσσης, μὲ τὴν **καθιέρωσι τῆς ξύλινης, δῆθεν, δημοτικῆς**, ἢ ὁποῖα ὅμως σὲ καμμιά περίοδο τοῦ ἔθνικοῦ μας βίου δὲν εἶχεν ἔτσι ὀμιληθῆ (!), καὶ ἀποκορύφωμα τὴν ἐπίσημη **βιαία ἐπιβολὴ τοῦ μονοτονικοῦ ἑξαμβλώματος**, συστήματος ὄντως ἀτόνου (χωρὶς τόνους !) καὶ ἀπνευματίστου (χωρὶς πνεύματα !) γραφῆς, ποὺ ὠδήγησαν ὄχι μόνον εἰς τὴν καταγέλαστη λεξιπενία τῶν νέων μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τραγικὴ συνέπεια ὄχι μόνον τὰ ἀθάνατα ἀρχαῖα κείμενα τῆς προγονικῆς μας σοφίας, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ λογοτεχνικὴ μας παραγωγὴ τῆς μέχρι καὶ τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 χρονικῆς περιόδου νὰ εἶναι πλέον δυσχερέστατα κατανοητὰ ἀπὸ τὰ Ἑλληνόπουλα.- Ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ ἄλλο πλήγμα, μὲ τὴν συστηματικὴ πνευματικὴ ἀποχαύνωσι τῶν Ἑλληνοπαίδων διὰ τῆς **ἀφαιρέσεως κάθε φρονηματιστικοῦ κειμένου** ἀπὸ τὰ διδακτικὰ ἐγχειρίδια. Ἡ μὲ τὴν βαθμιαία **προκλητικὴ κακοποίησι τῆς Ἱστορίας**, πρόσφατο δείγμα τῆς ὁποίας καὶ ἀποτελεῖ κυρίως τὸ κατάπτυστο βιβλίον τῆς Ἱστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικῆς, τὸ ὁποῖον καὶ δικαίως προεκάλεσε τὴν ὀργὴν καὶ τὴν κατακραυγὴν ὀλοκλήρου τοῦ, ὅπου τῆς γῆς, Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ὁποῖος καὶ μένει προβληματισμένος, γιατί ἡ ὑπεύθυνη τῆς Πατρίδος μας Κυβέρνησις δὲν ἀπεφάσισεν ἀκόμη τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἀπόρριψιν τοῦ καλῆθι ὄχι ἀπλῶς τῶν ἀχρήστων, ἀλλὰ τοῦ πανεθνικοῦ ὀνειδισμοῦ, ἕνα τέτοιο βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἀντικειμενικῶς μόνον σκοποῦς ἀνθελληνικοῦς ὑπηρετεῖ. Αὐτὰ εἶναι πελώρια σφάλματα, ἀνεξίτηλα στίγματα, ἀληθινὰ ἐγκλήματα ἔθνικοῦ μας αὐτοχειριασμοῦ, διαβιβρώσκοντα αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς ἑθνικῆς μας κοινότητος.

Βεβαίως ὁ προβληματισμὸς γιὰ τὴν Παιδείαν δὲν ἐξαντλεῖται μόνον εἰς τὴν παρεχομένη ἀπὸ τὰ Σχολεῖα ἐκπαίδευσι, τὴν ὁποία καὶ ἀφοροῦσαν οἱ προηγηθεῖσες σκέψεις. Διότι ἡ Παιδεία εἶναι τρισυπόστατη. Νοεῖται κυρίως μὲν ὡς **ἐκπαίδευσις**, ἀλλὰ παραλλήλως καὶ ὡς **καλλιέργεια** καὶ ὡς **μόρφωσις**. Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι εἰς τὴν μόνην **νοηματικὴν** (ὄχι ἀπλῶς **συμβολικὴν**, ὅπως εἶναι ὅλες οἱ ἄλλες) γλώσσαν τοῦ κόσμου, τὴν ἀνεπανάληπτη ἑλληνικὴ μας γλῶσσα ἢ λέξις «**μόρφωσις**» ἐπλάσθη ἀπὸ τὸ ρῆμα **μορφόω-ῶ**, τὸ ὁποῖον σημαίνει παρέχω μορφὴν εἰς τὸ χάος, τὸ ἀδιακόσμητον, ἄτακτον, ἄμορφον σύνολον τοῦ βίου. Καὶ ἡ μέθεξις εἰς τοιαύτην προσπάθειαν, σταθερῶς ἐκδηλουμένη καὶ συνεχιζομένη, ἀποτελεῖ τὴν **καλλιέργειαν**, αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἀμαθεῖς καὶ ἀνελλήνιστοι ὀνομάζουσι «**κουλτούρα**», ἀπλῶς κατὰ θρηνητικὴν φωνητικὴν μεταγραφὴν τῶν ἀντιστοιχῶν ξένων λέξεων : **culture** (γαλλικῆς καί, μὲ διαφορετικὴν προφορὰν, ἀγγλικῆς), **Kultur** (γερμανικῆς), κλπ. Καὶ ἡ φιλοσοφικὴ σκέψις ἑνὸς διασήμου κλασσικοῦ φιλολόγου, τοῦ **Werner Jaeger**, εἰς τὸ κλασσικὸν τρίτομον ἔργον του ὑπὸ τὸν τίτλον «**Παιδεία**» - τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ ὠραία ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ **Γεωργίου Βερροῖου**, μὲ προλόγους τῶν καθηγητῶν καὶ Ἀκαδημαϊκῶν, εἰς τὸν Α' τόμον (1968) **Ἰωάννου Θεοδωρακοπούλου**, εἰς τὸν Β' τόμον (1971) **Π. Ι. Μπρατσιώτη** καὶ εἰς τὸν Γ' τόμον (1974) τοῦ καθηγητοῦ **Ἀλεξάνδρου Τσιριντάνη**, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς τὴν γαλλικὴν ἔκδοσιν (Παρίσι, **Gallimard**, 1964) κοσμεῖται εἰς τὸν Α' τόμον μὲ ἐκτεταμένην, ἀπὸ 22 σελίδες, διθυραμβικὴ παρουσίασι (**présentation**) τοῦ ἐκ τῶν μεταφραστῶν **André Devyver** -, ἔτσι διευρυμένη διείδε τὴν ἑλληνικὴν ἀντίληψιν τοῦ ὅρου αὐτοῦ **Παιδεία**, ὡς ὑποδηλοῦσαν τὸν ὅλον ἑλληνικὸν πολιτισμόν, τὴν παροχὴν μορφῆς καὶ εἰς τὴν ἄψυχον ὕλην (ξύλον, μέταλλο,

μάρο) διὰ τοῦ ἐμφύτου πλαστικοῦ πνεύματος τῶν Ἑλλήνων μὲ παραγωγή τῶν ἀθανάτων πλαστουρημάτων τῆς τέχνης, καὶ βεβαίως κυρίως εἰς τὴν ἔμψυχον ὕλην, τὸν Ἄνθρωπον, μὲ τὴν ἀνάδειξί του εἰς μορφήν ἀληθείας, ἦθους καὶ κάλλους, εἰς καλὸν κ' ἀγαθὸν πολίτην. Χαρακτηριστικῶς ὁ **Jaeger** εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἔργο του εἰς τὸν Α' τόμο ὑπὸ τὸν τίτλο «**Παιδεία**» θέτει τὸν ὑπότιτλον «**Ο σχηματισμὸς τοῦ Ἑλληνος Ἀνθρώπου**» (*La formation de l'homme grec*, εἰς τὴν μνημονευθεῖσαν γαλλικὴν ἔκδοσιν).

Εἰς τοὺς λοιποὺς ἐκτὸς ἐκπαιδύσεως τομεῖς τῆς ἡ Παιδεία παρέχεται εἰς τὸν ἄνθρωπο καθ' ὅλη τὴν διάρκειά τῆς ζωῆς του ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ κάθε κύκλου ἐντὸς τοῦ ὁποῖου διαδοχικὰ ζῆ, σὲ μερικοὺς ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ὑπὸ καθεστῶς διανοητικῆς τρομοκρατίας, ἀφανοῦς, ἀλλὰ καμμιά φορὰ καὶ ἀδιστακτῶς ἐκβιαστικῆς καὶ ἐμφανοῦς : κύκλου οἰκογενειακοῦ, σχολικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ, γειτονιάς, πόλεως, παρατάξεως, κόμματος, ὀμίλου ἀθλητικοῦ ἢ ἄλλου, κλπ. Μὲ προέχουσα φυσικὰ τὴν ἐπίδρασι μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας, τύπου (ἐφημερίδων, περιοδικῶν) καὶ ραδιοτηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἰς τὴν Πατρίδα μας, - εὐτυχῶς ὄχι ὅλα, - μὲ τὴν ὑπηρετήσι ὑπόπτων συμφερόντων, ἀπὸ τραγικῶς ἀμαθεῖς γραφίδες καὶ ἀξιοθηρήτους ἀπὸ ἀσχετοσύνη καὶ ὑπερφίαλο κομπασμὸ «ἀστέρες», ἐπιτελοῦν ἔργο ὄχι ἐνημερώσεως, ἀλλὰ περισσότερο παραπληροφορήσεως καὶ ἀποπροσανατολισμοῦ, καὶ μὲ κατεσκευασμένες συνήθως ἐκ τοῦ μηδενὸς ὑπερβολὲς ἔργο διασπορᾶς φθόνου καὶ ἀποχαυνώσεως τοῦ ἀνυπόπτου κοινοῦ ἀναγνωστῶν, ἀκροατῶν καὶ θεατῶν, ὑποβιβάζοντα ἔτσι τὴν ἀποστολή τους εἰς τὸ θλιβερὸν ἐπίπεδον μέσων μαζικῆς ἀναξιόπιστίας καὶ καταπτώσεως. Φυσικὰ οἱ ἀρνητικὲς αὐτὲς ὄψεις θὰ ἐξαλειφθοῦν μὲ τὴν ἀποκατάστασι τῆς σωστῆς ἀποστολῆς τοῦ Σχολείου καὶ τὴν παροχὴ ἀληθινῆς εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα Παιδείας. Διότι τότε, μὲ φωτισμένους τὶς ἀνθρώπινες συνειδήσεις ὅλων τῶν πολιτῶν, κάθε διαβρωτικὴ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἴσου τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος ἐνέργεια, κάθε φθοροποιὸς ἐπιχειρήσις θὰ καταδεικνύεται ἀναποτελεσματικὴ.

Συγχαίρω λοιπὸν ἐγκαρδίως τὴν Ὀμάδα 21 Μακεδονίας Θράκης, σᾶς προσωπικῶς, Κύριε Πρόεδρε, καὶ τοὺς ἀξιόους συνεργάτες σας γιὰ τὴν ἀκάματη ἐθνωφελῆ δραστηριότητά σας· καὶ χαιρετίζω εἰδικώτερα τὴν προκειμένη μὲ διακεκριμένους ὀμιλητὲς Ἡμερίδα ἐπὶ τὸσον καιρίου γι' αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος θέματος, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς παρισταμένους.

Εὐχόμενος τὴν, ἀναμενομένη ἄλλωστε, λαμπρὰ ἐπιτυχία της.

Μὲ φιλικοὺς χαιρετισμούς,
Χρήστος Α. Σαρτζετάκης